

РЕШЕНИЕ

№ 4176

гр. София, 13.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 18.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3050** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

„П. К.” ЕООД, ЕИК по Булстат *, представлявано от управителя Мария Губе, оспорва ревизионен акт № */ 10.07.2009 г., издаден от Е П, инспектор по приходите П. ТД на Н. К, потвърден от Директора на Д. „О.” П. ЦУ на Н. с решение № 1727/ 07.12.2009 г., в частта относно доначислен ДДС за данъчен период м. декември 2008 г. в размер на 7 471,86 лв и лихви в размер на 456,74 лв на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС, с чл. 53, ал. 3 и чл. 82, ал. 1 ЗДДС във връзка с вътреобщностна доставка на стоки в Г, както и увеличението на финансовия резултат на дружеството за 2007 г. на основание чл. 26, т. 1 ЗКПО с данъчната основа по фактура № 893/ 12.12.2007 г., издадена от „РЕСУРС КОМЕРС” ЕООД.

В жалбата е въведено оплакване, че ревизиращият орган не е уважил становището, че следва да бъде издадена данъчна фактура П. понасяне на последиците от закъснението от страна на дружеството, поради което това е сторено едва на 11.08.2009 г. По този начин данъчната основа е неоснователно завишена. Дори да се приеме, че стоката е следвало да бъде фактурирана поради закриване на фирмата, от която е получена на консигнация, това не следва да става по цените на дребно, по които е продавана в Б /с включени надценки и ДДС/, а съгласно чл. 26 от ЗДДС.

Искането до съда е за отмяна на акта. Разноски не се претендират.

Ответникът, директорът на Д. ”О.” – С., чрез представител по пълномощие, моли жалбата да бъде отхвърлена и дружеството да бъде осъдено да заплати на дирекцията юрисконсултско възнаграждение.

Заключение за нейната неоснователност дава и представителят на прокуратурата.

От фактическа страна се установява:

Със заповед № 900044/ 29.01.2009 г., издадена от Д Ямборска, началник сектор „Проверки и ревизии“ отдел „Контрол“ на ТД на Н. Кюстендил, връчена на управителя на дружеството на 06.02.2009 г., е възложено извършване на ревизия на „П. К.“ ЕООД с обхват задължения по ЗДДС от 01.09.2007 г. до 31.12.2008 г. Определен е срок за приключването ѝ два месеца от датата на връчване на ЗВР. Със заповед № 900133/ 03.04.2009 г. обхватът на ревизията е разширен с включване на допълнителни задължения за корпоративен данък /от 25.04.2007 г. до 31.12.2008 г./ и задължителни осигурителни вноски.

В ревизионен доклад № 900133/ 20.05.2009 г. са залегнали следните констатации и изводи на органите по приходите: В периода на ревизията от страна на дружеството са извършвани доставки, свързани с търговия на дисперсни бои. С фактура № 4513/ 11.05.2007 г. е осъществено вътреобщностно придобиване на стоки – дисперсна боя от „Келхаймер Фарбенфахмаркт“ – Г на стойност 10 540 евро /равноснойност в лева 20 614,45/. Справката в система VIES показала, че германският търговец е с редовен идентификационен номер към момента на доставката. Стоката е превозена за сметка на „П. К.“ ЕООД от „БЕЛИЯ“ О., за което е издадена фактура № 0..21/ 14.05.2007 г. Жалбоподателят е самоначислил ДДС в размер на 3435,74 лв за вътреобщностното придобиване с издаването и включването в дневника за продажби и СД на м. май 2007 г. на протокол № 0...1/ м. май 2007 г. по чл. 117 от ЗДДС, като е определена данъчна основа 17178,71 лв, вместо 20614,45 лв. С РА № 1000540/ 26.11.2007 г., който не е оспорван от дружеството, дължимият ДДС е доначислен. Малка част от стоката е реализирана, за което по кредита на счетоводна сметка 702 „приходи от продажба на стоки“ е отразена сумата 2393,61 лв /по 5 фактури, издадени в периода юли – октомври 2007 г./ Данъчната основа за придобиване на стоката /отчетната стойност/, осчетоводена по кредита на счетоводна сметка 304 „стоки“, е 1241,23 лв.

Съгласно оборотна ведомост за 2008 г. към декември е налице салдо налична стока от ВОП в размер на 19 373,22 лв. В хода на проверка във връзка с издаване на АПВ е констатирано, че наличната по счетоводни данни стока не се намира в склада. Управителят на дружеството дала обяснения, че поради лоши метеорологични условия стоката е изнесена от склада, който не е отопляем. За да се избегне измръзването ѝ, същата била транспортирана обратно за Г. Според същото обяснение кредитно известие не е получавано от доставчика, тъй като дружеството не съществува. Не е издадена и фактура от жалбоподателя за ВОД.

На 30.10.2008 г. от страна на „ТАШЕВ ТРАНС“ ЕООД е издадена фактура № 8361, придружена от ЧМР, от които е видно, че е извършена транспортна услуга за ВОД с получател „ГУБЕ ФАРБЕНХАУС“.

Представена е декларация, в която е посочено, че дисперсната боя е получена като комисионна стока от фирма „КЕЛХАЙМЕР ФАРБЕНФАХМАРКТ“ с управител М Губе, която впоследствие е върната в Г, склада се в „ФАРБЕНХАУС ГУБЕ“, с управител Йосеф Губе.

В отговор на искането за представяне на документи и писмени обяснения управителят на „П. К.“ ЕООД заявява следното /Об. записка на л. 140 от делото/. От Б до Г е превозена дисперсна боя 11 655 литра в 33 европалета на обща стойност 9906,75 евро. Получател е „Келхаймер Фарбенфахмаркт“, Р, чийто склад е на адрес Фарбенхаус Губе, Келхайм. Отговорен по сделката е „Келхаймер Фарбенфахмаркт“, което дружество е

предоставило на жалбоподателя на комисионни начала стоката. Плащането към германското дружество се извършва след устни договорки. Тъй като Келхаймер Фарбенфахмаркт не извършва разходи за реклама, етикетирание и др., част от цената на продадените количества се задържат от оспорващия. Извършени са две плащания /за които в РД е констатирано, че не са представени доказателства/. Транспортът на стоката е за сметка на „П. К.” ЕООД. Проблемът е в завеждането на стоката по см. 304, докато същата е само „комисионна” /това е отбелязано във фактура № 4513 от 18.05.2007 г./ Стоката е отписана към 31.03.2009 г. Приложени са потвърдителни писма във връзка с доставката – от склада, където е върната боята „Фарбенхаус Губе”/ и от собственика на боята „Келхаймер Фарбенфахмаркт”. Приложено е писмо, подписано от юридически съветник П. „Келхаймер Фарбенфахмаркт”, с което се потвърждава, че на 27.10.2008 г. са получили 33 европалета дисперсна боя от „ТАШЕВ ТРАНС” ЕООД за фирма „Келхаймер Фарбенфахмаркт” и са складирали същата. Приложено е и писмо от 20.04.2009 г., с което се потвърждава поучаване на остатъка от комисионна сделка между цит. германско дружество и жалбоподателя от 18.05.2007 г. чрез доставка от „ТАШЕВ ТРАНС” ЕООД от 27.10.2008 г., което се наложило от лоши продажби, предстоящ зимен период и изтичане срока на годност на стоката Цитирана е разпоредба от Германския търговски закон.

Анализът на изложеното мотивирал екипа да приеме, че са извършени сделки между търговски дружества – свързани лица, тъй като управител на „П. К.” ЕООД и на „Келхаймер Фарбенфахмаркт” е М Губе; обратната доставка е от жалбоподателя към дружество /Фарбенхаус Губе, представлявано от бащата на съпруга на М Губе.

Доставката по фактура № 4513/ 11.05.2007 г. представлява вътреобщностно придобиване, декларирана като ВОД от Келхаймер Фарбенфахмаркт. Доставката на бои от 22.10.2008 г. от „П. К.” ЕООД към Фарбенхаус Губе, за която дружеството не е издало фактура и не е декларирало доставката във VIES декларация, се приема за ВОД. Органът по приходите е формирал данъчната основа на извършената доставка на базата на действителни продажни цени, определени от задълженото лице П. реализацията на част от същата стока на вътрешния пазар по фактури, издадени през месеците юни, юли, септември и октомври 2007 г. Приходът от тях е намерил счетоводно отражение по кредита на сч. сметка 702 – приходи от продажба на стоки в размер на 2393,61 лв, а данъчната основа за придобиване на стоката /отчетната стойност/, осчетоводена по кредита на сч. сметка 304 /стоки/ възлиза на 1241,23 лв. П. данните за цената на придобиване на боята и нейната продажна цена се констатира търговска надценка 92,84 %. Органът по приходите определил данъчна основа за начисляване на ДДС в размер на 37 359,32 лв /19 372,22 x 192,84% и дължим данък 7471,86 лв. за м. декември 2008 г., който е следващ календарния месец, през който е възникнало данъчното събитие.

Сред констатациите в РД досежно приложението на ЗКПО са следните:

За данъчен период 2007 г. по дебита на сч сметка 602 разходи за услуги – закупени строителни материали стиропор на стойност 1092,36 лв, за чието предназначение е посочено в РД, че е за ремонтни работи на жилищна сграда, собственост на физическото лице Иван Георгиев Иванов фактура - № 893/ 12.12.2007 г., издадена от „РЕСУРС КОМЕРС” ЕООД с предмет „стеропор” 10 сл 05 x 1м 15 и „стеропор” 5 см 1x 05м 15 ДО 1092,36 лв и ДДС 218,47 лв. На основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО е извършено увеличение на финансовия резултат на дружеството за 2007 г. с данъчната основа по тази фактура, тъй като е прието, че тя представлява разход за строителни материали, предназначени за ремонт на партерен и първи етаж от сграда, собственост на

физическо лице /баща на управителя на „П. К.” ЕООД/ и съставляват разходи, несвързани с дейността.

За данъчен период 2008 г. е прието, че е извършена доставка на бои от „П. К.” О. към „ФАРБЕНХАУС ГУБЕ”, ГЕРМАНИЯ, представляваща сделка между свързани лица, сключена П. условия, които се отличават от сделките между несвързани лица, тъй като за сделката жалбоподателят не разполага с издадена фактура и не е отразен приход в счетоводството му. Данъчната основа за облагане на така извършената сделка е определена въз основа на действителните продажни цени, които са определени от оспорвания П. реализацията на стоката в Р Б по фактура № 1 - № 9, приходът от които е намерил счетоводно отражение по кредита на с 702 /приходи от продажба на стоки.

Срещу констатациите в РД е подадено възражение, в което се признава, че стоката дисперсна боя е заведена като покупка, но в действителност се касае за сделка по консигнация. Връщането на боята представлява смяна на склада, наложило се от непродаемостта ѝ на българския пазар; опасност от развалянето ѝ поради неподходящи складови условия и предстоящо изтичане срока на годност.

Видно от съдържанието на РА, възраженията не са уважени. Актът е връчен на М Губе на 16.07.2009 г. и е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК на 23.07.2009 г. На 07.08.2009 г. ответникът е отправил до жалбоподателя предложение за сключване на споразумение за продължаване на срока за произнасяне по жалбата, приемането на което е пристигнало у предложителя на 14.08.2009 г. По този начин срокът по чл. 155, ал. 1 ДОПК е продължен до 07.12.2009 г., на която дата е издадено решение № 1727 на директора на Д. „О.” С.. Видно от съдържанието на жалбата по реда на чл. 152 ДОПК, подателят ѝ изразява несъгласие срещу РА, „в който са определени задължения по ЗДДС и ДП в частта на начислени суми от непризнаване на консигнационен договор по придобиване на стоки. В решение № 1757/ 07.12.2009 г. е прието, че РА се обжалва единствено в частта на доначислен данък в размер на 7471,86 лв и лихви в размер на 456,74 лв във връзка с ВОД на стоки в Г. Не е отстранена неяснотата около израза „ДП”, който сочи несъгласие с определените задължения за корпоративен данък. Конкретните оплаквания на управителя на „П. К.” О., поддържани и пред съда, са срещу увеличение на финансовия резултат на дружеството със сумата по фактура № 893/ 12.12.2007г., издадена от „РЕСУРС КОМЕРС” ЕООД с предмет стиропор.

Според заключението на ССЕ доставната цена на стоката по фактура № 4513/ 11.05.2007 г., издадена от „КЕЛХАЙМЕР ФАРБЕНФАХМАРКТ” на „П. К.” ЕООД за доставка на 12400 л дисперсна боя е 0,85 евро /1,66 лв/ за 1 литър. Разходите за обратното транспортиране на остатъка от боята са 2760 лв с включен ДДС по фактура № 8361/ 30.10.2008 г. Получаването на 33 европалета /11 655 литра/ дисперсна боя за фирма Келхаймер Фарбенфахмаркт в склада на ФАРБЕНХАУС ГУБЕ е потвърдено с писмо от 17.04.2009 г. Количеството върната стока съвпада с посоченото в писмо от Келхаймер Фарбенфахмаркт от 20.04.2009 г. То е обозначено в литри и стойност 9906,75 евро П. цена 0,85 евро за литър, която съвпада с доставната цена по фактура № 4513/ 11.05.2007г. Относно фактура № 12/ 11.08.2009 г. вещото лице е посочило, че тя е издадена от жалбоподателя в полза на „МАЛЕРБЕТРИЙБ ГУБЕ” за доставка на 11 655 литра дисперсна боя – 18 648 кг по 0,26 лв за 1 килограм на обща стойност 4848,48 лв, но не става ясно дали тя обективира връщане на непродадена стока от консигнация на доставчика Келхаймер Фарбенфахмаркт или е продадена стока на Малербетрийб Губе и ако е продадена, на какво основание. Наред с това се подчертава, че жалбоподателят е определил цена за 1 килограм, докато мерната единица за доставената стока е литър.

В материалите по делото не се намира документ, показващ, че 1 литър от процесната боя се равнява на 1,6 килограма, нито данни на какво основание е издадена фактура № 12/ 11.08.2009 г. П. това положение с експертизата е определена цената на процесната стока като върната от консигнация. Според вещото лице П. връщане на нереализираната стока на доставчика от предоставеното количество на консигнация цената на единица стока е равна на доставната цена, освен ако в договора за консигнация или в споразумение между страните по него не е посочено друго.

Други доказателства по делото не са ангажирани.

П. така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 156 от ДОПК от легитимирано за това лице с правен интерес.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса, П. спазване на предвидената от закона форма – налице са реквизитите съгласно чл. 120 от ДОПК. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, съдържащ фактическите констатации и съображения на екипа. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаване на акта, които да опорочават фактическите и материалноправни изводи на органа по приходите. Доказателствата, послужили за издаването му, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Разпоредбата на чл. 7, ал. 4 ЗДДС определя, че вътреобщностна доставка на стоки е изпращането или транспортирането на стоки, произведени, извлечени, обработени, закупени, придобити или внесени на територията на страната в рамките на неговата икономическа дейност, когато стоките се изпращат или транспортират за целите на неговата икономическа дейност или за негова сметка от територията на страната до територията на друга държава – членка. За да се установи наличието на ВОД, задълженото лице следва да разполага с документите по чл. 45 ППЗДДС – фактура за доставката, съдържаща идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден му от държавата членка, когато получателят е регистриран за целите на ДДС в такава; документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка /ЧМР или писмено потвърждение на получателя/. Вътреобщностните доставки по смисъла на чл. 53, ал. 1 ЗДДС са облагаеми с нулева ставка на данъка, ако не представляват освободени ВОД по смисъла на чл. 38, ал. 2 ЗДДС.

Съгласно чл. 53, ал. 3 ЗДДС ако доставчикът не се снабди с документите по чл. 53, ал. 2, удостоверяващи извършването на ВОД до изтичането на календарния месец, следващ месеца, през който данъкът за доставката е станал изискуем, разпоредбата относно освобождаването от облагане с ДДС не се прилага. Тези документи са посочени в чл. 45, т. 1 и т. 2 ППЗДДС, а именно: документ за доставката /фактура/ и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоката от територията на страната до територията на друга държава – членка. Ако доставчикът не се снабди с документите по чл. 45 ППЗДДС до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът за доставката е станал изискуем, се счита, че същата е облагаема със ставка 20 на сто. В тази хипотеза доставчикът начислява данък чрез издаване на протокол по чл. 117, ал. 2 ЗДДС в 15 – дневен срок, считано от последния ден на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът е станал изискуем. П. тази регламентация изпълнението на изискванията за прилагане на нулева ставка на данъка П. ВОД се преценява най – рано към месеца, следващ този,

през който данъкът за доставката е станал изискуем. В конкретния случай ВОД е извършена през м. октомври 2008г. Не се спори, че „П. К.” ЕООД към цитирания данъчен период не разполага с фактура, в която да е посочен получателят на стоката със съответния идентификационен номер, а единствено ЧМР и потвърдително писмо, че боята е получена в склад на „ФАРБЕНХАУС ГУБЕ”. Самият жалбоподател не оспорва фактическите констатации на екипа, че предадената за транспорт на 22.10.2008 г. и получена от ФАРБЕНХАУС ГУБЕ – Г на 27.10.2008 г. стока е ненадлежно осчетоводена като налична в склада на „П. К.” ЕООД към м. 12.2008 г. Възражението му е насочено към начина, по който е определена данъчната основа от приходния орган. Съгласно чл. 52, ал. 1 от ЗДДС данъчната основа на вътреобщностните доставки на стоки се определя по общия ред - по чл.26 от ЗДДС. В ал. 2 на разпоредбата е пояснено, че данъчната основа П. вътреобщностни доставки по чл. 7, ал. 4 е данъчната основа П. придобиването на стоките, себестойността им или данъчната им основа П. внос, увеличена по реда на чл. 26, ал. 3.

Както бе посочено във фактическата част от решението, в конкретния случай данъчната основа е определена „на базата на действителни продажни цени, установени от задълженото лице П. реализация на част от същата стока.” От страна на екипа не са посочени фактически основания, които обуславят необходимост от отклонение от правилата на чл. 52, ал. 2 ЗДДС. Изводът за приложимост на общия ред за формиране на данъчна основа намира подкрепа и в заключението на ССЕ, според която П. липсата на данни страните по вътреобщностната доставка да са договорили друго, същата следва да се приравни на тази П. придобиване на стоката. Предмет на процесната ВОД са 11655 литра дисперсна боя с установена цена на придобиване 0,85 евро, равностойни на 1,66 лв, което означава, че данъчната основа възлиза на 19347,30 лв, върху които е следвало да се начисли ДДС в размер на 3869,46 лв.

По делото не се установи наличие на правоотношения по консигнационен договор между жалбоподателя и несъществуващото понастоящем Келхаймер Фарбенфахмаркт. За договорите за консигнация и сделките, произтичащи от него, няма изрична правна уредба в ТЗ. По правната си характеристика договорът за консигнационна продажба е един от специалните видове комисионни договори. П. консигнацията доверител (консигнант) предава на комисионер (консигнатор) стока, за да я продава от свое име, но за сметка на консигнанта срещу определено възнаграждение (комисиона). Консигнаторът е задължен към определена дата или периодичност, определена с договора, да издава отчет за извършените от него продажби. С договора може да се определи срок, след който консигнаторът, ако има непродадена стока, е длъжен да я върне. През времето на срока на продажба на стоката на консигнация същата остава собственост на консигнанта. След предаването на стоката за консигнанта не възниква правото да получи плащане за нейната цена, а правото да иска сметка, т.е. плащане на онова, което комисионерът е получил от продажбата на тази стока, а ако тя не е продадена - изцяло или частично - да иска нейното връщане - изцяло или съответната непродадена част. В този смисъл на консигнационната сделка е присъщ елемент на неизвестност относно бъдещата продажба. Консигнаторът не отговаря за ненастъпването на желаните ефект. От страна на жалбоподателя не бяха опровергани констатациите на ревизиращия екип, че липсват доказателства какви плащания са извършвани в полза на Келхаймер Фарбенфахмаркт след продажбата на част от стоката на крайни клиенти, нито данни от "П. К." ЕООД да е даван отчет относно реализацията на боята.

П. горния анализ съдът приема, че ревизионният акт е незаконосъобразен в частта относно начислен ДДС за сумата над 3869,46 лв за данъчен период м. декември 2008 г. Макар едва в хода на устните състезания, от страна на жалбоподателя бе конкретизирано и обозначено в жалбата по чл. 152 ДОПК оспорване на РА /стр. 41/ в частта му, с която е увеличен финансовият резултат на „П. К.” ЕООД със сумата 1092,36 лв - данъчна основа на фактура за придобиване на стиропор. Съображенията на оспорващия са, че с този строителен материал е извършена изолация на помещението, в което се е съхранявала боята преди да бъде обратно транспортирана за Г с оглед запазването ѝ от замръзване. Доводът е основателен. Съществуването на склад, ползван от страна на дружеството е обстоятелство, което не се оспорва от ревизиращия екип – в РД са отразени констатации, че именно в този склад не е налична боята, която е записана по счетоводна сметка „стоки”. В преписката са налице многобройни писмени доказателства, установяващи, че търговската дейност на „П. К.” ЕООД се е осъществявала на адреса в с. Жиленци, мах. Чифлика, че продажбите са извършвани от управителя М Губе. С оглед отразеното в издадената от „РЕСУРС КОМЕРС” ЕООД количество стиропор по размери и като взе предвид, че за използването му като изолационен материал не се налагат специална техника или умения, съдът приема, че разходът за придобиването му именно през м. декември 2007г., когато температурите са ниски, касае дейността на дружеството – осигуряване складиране на боята с цел предпазването ѝ от замръзване. Колкото до приложения към писменото становище по съществуващото на спора протокол, следва да се посочи, че същият не може да бъде ценен поради представянето му след приключване на устните състезания по делото.

П. така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 160, ал.1 вр. ал. 2 от ДОПК и по изложените съображения съдът намира, че ревизионният акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен в частта, с която за данъчен период м. декември 2008 година е начислен ДДС в размер над 3869,46 лв. и в частта относно увеличението на финансовия резултат на дружеството с данъчната основа по фактура № 893/ 12.12.2007 г., издадена от „РЕСУРС КОМЕРС” ЕООД.

П. този изход на спора разноски се следват и на двете страни, но такива са поискани единствено от представителя на ответника. Съобразно отхвърлената част от жалбата съдът определя юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 372 лв.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на „П. К.” ЕООД, ЕИК по Булстат *, представлявано от управителя Мария Губе, ревизионен акт № */ 10.07.2009 г., издаден от Е П, инспектор по приходите П. ТД на Н. К, потвърден от Директора на Д. „О.” П. ЦУ на Н. с решение № 1727/ 07.12.2009 г., в частта относно доначислен ДДС за данъчен период м. декември 2008 г. в размер на 3602,40 лв със съответните лихви на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС, с чл. 53, ал. 3 и чл. 82, ал. 1 ЗДДС във връзка с вътреобщностна доставка на стоки в Г, както и в частта относно увеличението на финансовия резултат на дружеството за 2007г. на основание чл. 26, т. 1 ЗКПО с данъчната основа по фактура № 893/ 12.12.2007 г., издадена от „РЕСУРС КОМЕРС” ЕООД.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „П. К.” ЕООД, ЕИК по Булстат *, представлявано от

управителя Мария Губе срещу ревизионен акт № */ 10.07.2009 г., издаден от Е П, инспектор по приходите П. ТД на Н. К, потвърден от Директора на Д. „О.” П. ЦУ на Н. с решение № 1727/ 07.12.2009 г., в частта относно доначислен ДДС за данъчен период м. декември 2008 г. в размер на 3869,46 лв.

ОСЪЖДА „П. К.” ЕООД, ЕИК по Булстат *, представлявано от управителя М Губе, да заплати на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – С. П. ЦУ на Н. юрисконсултско възнаграждение в размер на 372 /триста седемдесет и два/ лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: